

VÖRÖS LOBOGÓ

Az R. M. P. Arad-tartományi bizottsága és a tartományi néptanács lapja

XI. évfolyam, 3188. szám

4 oldal, 20 bani

1955. május 25. szerda

— Emlékezés Victor Hugorára a 70. évfordulóján (2. old.)
— Nagy sikert ért el a cukor- és szőlőtermelésben (2. old.)
— Joe hazatér (2. old.)
— Rádióműsor (2. old.)
— Pártélet — A mezőgazdaság szocialista átalakításáról (3. old.)
— A politikai munka fontossága a termelésben (3. old.)

— Megbeszélés az agitátorokkal a „G. Dimitrov” gyárban (3. old.)
— A cukorgyár dolgozói felkészülnek az idényre (3. old.)
— Tárgyalások, vagy vitázás a tárgyalásokról? — A Práva vezércikke (4. old.)
— A szovjet ipari munkások össz-szövetségi értekezletének felhívása (4. old.)

— „Erzéketlen egykedvűség” Angliában a választások előestéjén (4. old.)
— A „Borba” vezércikke a szovjet-jugoszláv tárgyalásokról (4. old.)
— Szovjet ipari kiállítás nyílt meg Argentínában (4. old.)
— Újabb fegyveres összecsapás az egyiptomi-izraeli határon (4. old.)

A szovjet ipar az új győzelmek után

Az elmúlt napokban tartották meg Moszkvában az ipari dolgozók össz-szövetségi értekezletét. Az egész haladó emberiség nagy figyelemmel tekintett az értekezlet munkálatai felé. A figyelem és az érdeklődés teljes mértékben érthető, mert az össz-szövetségi értekezleten ismételtén ki-domborodott a szovjet ipar nagyszerű sikere, a kommunizmus felé haladó szovjet emberek bátor, építő, alkotó munkája.

Néhány számadatot idézünk csak és e szűke számok mögött ott áll a pártvezetés, a szovjet nép mindent legyőző, diadalmas alkotó ereje. A Szovjetunió 1954. évi termelése 35-ször felülmúlta a cári Oroszország iparának termelését. A termelészökők gyártása az elmúlt időszakban 60-szorosa emelkedett, az energia-termelés pedig több mint 75-szörösen. A Szovjetunió ipari termelése növekedésének évi középátlánya 18,2 százalék, míg az USA-ban ez 2,4, Angliában 3,6, Franciaországban pedig 2,1 százalék. Ezek a bizonyítják a szocialista rendszer fel-sőbbrendűségét a tőke rendszertel szemben.

A szovjet nép világtörténelmi jelentőségű győzelmét a kommunista párt vezetésével érte el. A párt politikájának változásával a Szovjetunió az elmaradt agrárországokból fejlett ipari-közhatalommá vált.

Az ipari dolgozók össz-szövetségi értekezletén a szovjet ipar kérdéseivel foglalkozó beszédében N. S. Hruscsov elvtárs, a Szovjetunió Kommunista Pártja Központi Bizottságának első titkára, többek között a következőket mondta: „A szovjet nép, amelyet Marx-Engels-Lenin-Sztálin tanításai vezérlelnek, felelősséget a szocializmus és bizalommal halad a kommunizmus építésének útján. A mi feladatunk az, hogy tovább erősítsük a szovjet hatalmat, tovább fejlesszük népgazdaságunkat, mindenekelőtt pedig a nehéziparunkat, az ennek alapján könnyűiparunkat, mezőgazdaságunkat, hogy szakadatlanul emeljük a nép életét. A mi feladatunk, hogy minden uton-módon erősítsük a munkások és a parasztok testvériségét, országunk népeinek nagy barátságát. Pártunk egész tevékenységében e cél után igazodik.”

A Szovjetunió átalakulása elmaradt agrárországból fejlett ipari-mezőgazdaságú hatalommá, annak a lenini politikának eredménye, amely szorosan az ipar fejlesztésében figyelembe kell venni a nehézipar elsőbbségét, a nehézipart, amely a népgazdaság alapjainak alapját képezi. A párt és a szovjet kormány a nagy Lenin tanításainak nyomán állandóan segíti és támogatja a nehézipar fejlődését és ugyanakkor megszervezi a könnyű- és élelmiszer-ipar fejlődését, a szovjet emberek állandóan növekvő igényeinek kielégítése érdekében.

Ismét számadatokat kell felsorolnunk, amelyek mutatják, hogy milyen hatalmas lendülettel dolgozik a szovjet nép. A háború utáni években nyolcezer nagy iparvállalatot építettek vagy újjáépítettek a Szovjetunióban. A szovjet ipar évente 600–700 korszerű új géptípust alkot. A Szovjetunió utóérhetetlen megvalósításainak csodálatát tekint az egész haladó emberiség.

A Szovjetunióban vannak olyan vállalatok, amelyekben minden második vagy harmadik munkás ész-szerűsítő vagy újító. A munka ter-

melékenysége jelentős mértékben növekedett. A legutolsó huszonhat évben a Szovjetunióban a munka termelékenysége több mint hatszorosára emelkedett.

Az ipari dolgozók moszkvai össz-szövetségi értekezletének munkálatai során rámutattak a technikai fejlődés további meggyorsításának fontosságára. A vállalatokban új és még újabb technikát kell bevezetni az ipar fejlődése útjának további gyorsítására. N. S. Hruscsov elvtárs az értekezleten elmondott beszédében foglalkozott ezzel a kérdéssel és többek között rámutatott: „Minden eszközzel törekednünk kell a termelés technikai, szakadatlanul emeljük a nép életét, hogy a legkorszerűbb felszerelésekkel lássunk el minden iparágat.”

Az értekezleten megvitatták az államfegyelmet megerősítésének és a terv teljesítésének elmondott beszédében is. A felszólalók mindannyian ki-domborították azt a ténnyt, hogy az állami terv a vállalatok számára törvény, amelynek minden egyes munkatársa felelősséget vállal, mind mennyiség, mind minőség és választék szempontjából.

Foglalkoztak az értekezleten a szocialista verseny problémájával is. Ezzel kapcsolatosan megbeszéltek a feladatokat. A szocialista versenynek rendkívül fontos, hogy széles körben népszerűsítsék az élmunkások tapasztalatait és megvalósításait.

Megvitatták, hogy az ipar továbbfejlesztése szempontjából milyen óriási jelentősége van a termelés szakosításának, az iparvállalatok és az iparágak együttműködésének.

A tervszerűsítés megvalósítására Hruscsov elvtárs az értekezleten elmondott beszédében rámutatott annak a nemrég hozott határozatnak fontosságára, amelynek értelmében az állami tervbizottságok kétféle osztályra: a népgazdaság hosszulejárati tervének elkészítésével foglalkozó állami tervbizottságra és a népgazdaság legközelebbi feladatainak tervszerűsítésével foglalkozó gazdasági bizottságra.

Az ipari dolgozók össz-szövetségi értekezlete nagyszerű tanulságot jelent nemcsak a kommunizmus építő szovjet nép számára, hanem hazánk dolgozóinak is útmutatást, akik a többi népi demokratikus országok dolgozóival együtt a szocializmus megteremtésének útján haladnak. Dolgozó népünk számára a nagyszerű szovjet tapasztalatok felhasználása mindenkor hatalmas támogatást jelentett és jelent ma is. A nagyszerű szovjet példák a világ élenjáró ipara, a szovjet ipar tapasztalatainak felhasználása biztosítja annak, hogy újabb győzelmeket érjünk el a szocializmus építésében. A szovjet iparvállalatok szervezési tapasztalatainak felhasználásával a szovjet munkás, mérnök és technikus élenjáró munkamódszereinek üzemelné körülményei és lehetőségei szerint történő felhasználása felbecsülhetetlen értékű segítség számunkra. Munkásaink, mérnökeink és technikusaink újabb tanulságokat vonhatnak le az ipari dolgozók Moszkvában megtartott össz-szövetségi értekezletének munkálataiból. És a tapasztalatokat felhasználva, még eredményesebben harcolhatnak pártunk vezetésével hazánk iparának további fejlesztéséért és azért, hogy a kitűzött idő előtt teljesíthessük első öt éves tervünk előírásait.

A Román Népköztársaság Nagy Nemzetgyűlése Elnökségének közleménye

A Román Népköztársaság Nagy Nemzetgyűlésének Elnöksége ez év május 20-i ülésén elhatározta a Nagy Nemzetgyűlés összehívását 1955. május 30-ára, a varsói értekezlet nyolc részvevő országa között 1955. május 14-én megkötött barátsági, együttműködési és kölcsönös segélynyújtási szerződés ratifikálásával kapcsolatban.

Elhatározta továbbá, hogy a szerződést megvitátás végett átteszi a Nagy Nemzetgyűlés külügyi bizottságához.

(Agerpres)

A Román Népköztársaság Nagy Nemzetgyűlésének Elnöksége

TÖRVÉNYEREJŰ RENDELET

a Román Népköztársaság Nagy Nemzetgyűlésének összehívásáról

A Román Népköztársaság Alkotmánya 37. szakaszának a) pontja alapján

a Román Népköztársaság Nagy Nemzetgyűlésének Elnöksége a következő törvényerejű rendeletet hozza:

1. 1955. május 30., hétfő délelőtt 10 órára összehívja a Nagy Nemzetgyűlés palotájába a Nagy Nemzetgyűlés VI. ülését.

A Nagy Nemzetgyűlés Elnökségének elnöke

A Nagy Nemzetgyűlés Elnökségének titkára

Dr. P. GROZA

Bukarest, 1955. május 20.

178. szám.

A. BUNACHU

A békemozgalom képviselőinek országos gyűlése a fővárosban

A Nagy Nemzetgyűlés palotájában május 22-én megnyílt a békemozgalom képviselőinek országos gyűlése.

Az értekezlet résztvevői és meghívottai között vannak kiváló tudósok, kiemelkedő politikai személyiségek, ismert újtók és észszerűsítők, mezőgazdasági életermelők, kulturális-visták, lelkesek, háziasszonyok. Több nemzetiségű, vagy a nemzeti kisebbségek népviseletében jelent meg. Sok külföldi mellől a Román Népköztársaság érdemrendjei és érmei láthatók.

A karzatán külföldi vendégek ülnek: a Béke Világtanács képviselői, Ikuro Oyama, a nemzetközi Sztálin-békedíjjal kitüntetett kiváló japán tudós, a kínai, német, francia, magyar, bolgár, csehszlovák békemozgalom képviselői.

Az értekezlet elnökségében helyet foglaltak: dr. C. I. Parhon professzor, akadémikus, a Román Népköztársaság Akadémiájának díszelnöke, Lotar Rădăceanu egyetemi tanár és P. Constantinescu-Ioni akadémikus professzor, a Román Népköztársaság Állandó Békevédelmi Bizottságának alelnöke, Constantia Crăciun művelődésügyi miniszter, Justinian Marina, a román ortodox egyház pátriárkája, dr. St. S. Nicolau professzor, akadémikus, dr. N. Hartolomei professzor, akadémikus, Sorin Toma, a Béke Világtanács tagja, Stelian Moraru, a Román Népköztársaság Szakszervezetei Központi Tanácsának elnöke, Raluca Ripan

professzor, akadémikus, a kolozsvári „Victor Babes” egyetem rektora, Horia Hulubei egyetemi tanár, az Akadémia fizikai intézetének igazgatója, Camil Ressu népművész, Hajdu Gyula, a Szocialista Munka Hőse, Mihail Lascar tartalékos hadseregátornok. Mihai Beniuc költő, Stela Enescu, a Román Népköztársaság Demokrata Nőbizottságának elnöke, Stefan Balan mérnök, a fővárosi néptanács elnöke, Várhelyi János kolozsvári református püspök, Csorvássy István, a béke aranyérmével kitüntetett szobrászművész, I. Dobre, a Szakszervezetek Központi Tanácsának titkára, M. Ghelmegeanu egyetemi tanár, Jean Livescu egyetemi tanár, a iasi Al. I. Cuza egyetem rektora, Petre Gheorghe, az IMSZ Központi Bizottságának titkára, Filip Geltsz nagy-nemzetgyűlési képviselő, Rozalia Setu, Kiss Elek unitárius püspök, Maria S. Petre, az Industria Bumbacului B. élmunkásné, Draghina Curtu, a szemlái (Aradtartomány) kollektív gazdaság elnöke, Jiva Stoiadinovics radimnai dolgozó paraszt, Aurelia Voican hős anyja.

Az országos békeértekezlet az elnök St. S. Nicolau akadémikus, az Akadémia elnökségének tagja beszédével nyílt meg, aki a Román Népköztársaság Állandó Békevédelmi Bizottságának üdvözlését tolmácsolta.

A jelenlevők viharos tapsal fogadták azt a bejelentést, hogy a

bécsi felhívás aláírási kampánya során a Román Népköztársaság 11.500.000 honpolgára írta alá a békefelhívást.

Az első napirendi pont során Lotar Rădăceanu egyetemi tanár, a Román Népköztársaság Állandó Békevédelmi Bizottságának alelnöke „A világ népeinek harca az atomháború előkészítése ellen, a békeért és kollektív biztonságért” címmel beszámoltot terjesztett elő.

A szünet után I. Dobre, az SZKT titkára elnökletével megkezdődött a vita, amelynek során felszóltak: Raluca Ripan akadémikus professzor, Hajdu Gyula, a Szocialista Munka Hőse, Constantin Tanase, a golasei (Galați tartomány) kollektív gazdaság elnöke, Jean Livescu egyetemi tanár, Stela Enescu, Iuliu Hateganu egyetemi tanár, az RNK érdemes orvosa, G. Oprea akadémikus, az Akadémia művészettörténeti intézetének igazgatója, Justinian Marina pátriárka, Achim Caprinou hadirokádant, Stelian Moraru, Mihail Lascar tartalékos hadseregátornok és Victor Vilcovici egyetemi tanár.

A megjelentek hosszas tapsa közepette emelkedett szószára Ikuro Oyama professzor, a Béke Világtanács Bűrójának tagja, a Japán Békevédelmi Bizottság elnöke, aki a Béke Világtanács és a japán békemozgalom üdvözlését tolmácsolta.

Stefan Balan mérnök ezután felolvasta a Szovjet Békevédelmi Bizottságának az értekezlethez intézett üdvözlő üzenetét.

A hétfői ülés szak

Az országos békeértekezlet hétfő délelőtti ülésén Raluca Ripan akadémikus elnököt, Raluca Ripan tolmácsolta a gyűlésnek a gyengélkedő Mihail Sadoveanu akadémikus üdvözlését és jókívánságait.

A további vita során felszóltak Gh. Savin, a Román Népköztársaság Kereskedelmi Kamarájának elnöke, D. Panaitescu-Perpessiciu író, a Román Népköztársaság Akadémiájának levelező tagja, Zsiva Sztójadinovics, Temesvár tartományi dolgozó paraszt és még sokan mások.

Ugyancsak felszólt Szemjon Badajevszkij, az országunkban időző Sztálin-díjas szovjet író. A jelölő bizottság nevében St. Milcu akadémikus javaslatot terjesztett elő a Román Népköztársaság új Országos Békevédelmi Bizottságának megalakítására vonatkozólag.

Az országos békeértekezlet egyhangúlag jóváhagyta a javaslatot és megválasztotta az új bizottságot.

Coetache Antoniu népművésznek a

jelölő bizottság nevében tett javaslatára a gyűlés megválasztotta azt a küldöttséget, amely képviseli fogja népünket a békeszerető erők képviselőinek helsinki világgyűlésén.

Mihail Ralea akadémikus ezután felolvasta az országos békeértekezletnek a békeszerető erők helsinki világgyűléséhez intézett levelét.

A békeértekezlet P. Constantinescu-Ioni professzor, akadémikus záró beszédével fejeződött be.

A Szovjet Békevédelmi Bizottság üdvözlő üzenete

Kedves barátaink, a Szovjet Békevédelmi Bizottság forró üdvözlését küldi a békemozgalom képviselői gyűlésének és az egész békeszerető román népnek. A román nép azzal, hogy lelkesen támogatja a Béke Világtanács bécsi felhívását s oleelekvben kivesszi részét a béke és demokrácia táborának, az egész haladó emberiségnek a nemzetközi feszültség enyhítéséért folyó harcából, jelentős mértékben hozzájárul a béke megvédésének és megszilárdításának ügyéhez.

Tiszta szívvel kívánunk a békemozgalom képviselői gyűlésének munkálataihoz és a békeszerető erők képviselői helsinki Világgyűlésének előkészítéséhez.

Minden erőnkkel harcolni fogunk az új háború borzalmai ellen, a világ népei biztonságának biztosításáért.

Eljen a román és a szovjet nép rendíthetetlen barátsággal

Eljen a békeszerető testvéri román nép!

Eljen a tartós világbéké!

A SZOVJET BÉKEVÉDELMI BIZOTTSÁG.

Újabb eredmények

A „Progresul” helyiipari vállalat dolgozói május 10-től 20-ig is kimagasló munkasikeret értek el a szocialista versenyben. A vállalat villamosági géposztályának dolgozói 120 százalékkal teljesítették tervelőírányszatukat és jöminőségű javítási munkát végeztek. A cipész-osztály dolgozói pedig 159.000 lej értékű új és javítási munkát végeztek tervben felül.

Ifjú dolgozók munkasikerei

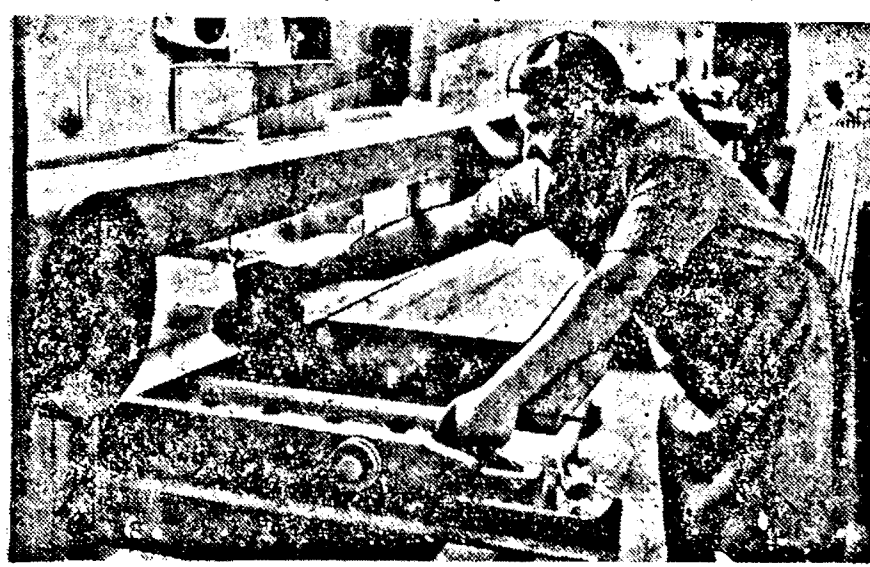
A körkötő osztály a „Vörös Triko” gyár egyik alaposztálya. A nőiség harcában döntő szerepük van a körkötő osztály dolgozóinak. Többen a fiatalok közül, akik az időkkel példáját és tapasztalatait követik — jelentős sikereket értek el. Freisinger Magdolna IMSZ-tag 4 körkötőt

kezel és egyik napon 36 százalékkal teljesítette terv napi tervét. Don Ioan ifjúmunkás szintén csúcsteljesítményt ért el a napokban, 45 százalékos tervteljesítéssel. Csikós János, aki régi jó szakmunkás, 29 százalékkal haladta túl napi tervelőírányszatát.

A szocialista verseny élenjárója

A „Dózsa György” butorgyárban új gépek beállításával mind nagyobb mértékben gépesítik a butorgyártást.

A képen Békési József, a szocialista verseny élenjárója látható, aki új csiszológépen dolgozik.

Hírek a népi demokratikus országokból

Hasznosítják a parlagon heverő földeket Koreában

A Hamdzsu völgyében kanyargó Burak folyó partján nagy munkálatok kezdődtek a parlagon heverő földek hasznosítására. Régekte ez a vidék az ország egyik legnagyobb rizstermelő területe volt, de az amerikai imperialisták a háborúban lerombolták a Burak folyó gátjait, úgyhogy a nagy árvíz sújtotta területek elnéptelenedtek.

Az elmosott és hordalékkal borított termőföldek helyreállítási munkálatai, valamint a csatornák és a gátak építése már folyik. A kormány 40 ezer munkanap bérének vállalásával segíti a parasztságot, ezenkívül szakembereket, traktorokat és más gépeket küldött. A parlagon heverő földeket hasznosító paraszti munkalendület napról-napra növekszik. A vidék husz mezőgazdasági termelőszövetkezetének tagságával együtt több mint 7000 egyénileg gazdálkodó dolgozó paraszt önként vesz részt a munkában.

A közoktatás fejlődése Magyarországon

A felszabadulás óta eltelt tíz esztendő alatt Magyarországon gyors ütemben fejlődik a közoktatás. Ma már nemcsak az iskolák helyreállítása fejeződött be, hanem sok új iskola is épült. A városokban és a falvakban a középiskolák és a nyolcosztályos általános iskolák széles hálózata alakult ki. Csupán Budapesten 12 új iskola épült, 60 iskolát pedig kibővítek. Nagy lendülettel folyik a pedagógus képzés. E célból tanítóképzők, központi pedagógiai továbbképzők, stb. létesültek.

Lakásépítés Albániában

Amióta a nép vette át a hatalmat, Albániában fellendült a lakásépítkezés. A lakásépítés öt éves tervét már tavaly, vagyis a megszabott határidőnél egy évvel korábban teljesítették. A városokban és a falvakban több ezer dolgozó család költözött új, kényelmes lakásába. Tavaly csupán a „Sztálin” textilkombinát munkásai és alkalmazottai részére 13.000 négyzetméter területen több száz lakást épít. Az állam segítségével részesíti a dolgozókat az egyéni lakásépítkezésekben. A parasztagadások erre a célra 1950–1955-ig több mint 60 millió leket kaptak.

Televíziós központok létesítése Lengyelországban

A lengyel televízió a kísérletezések és próbálgatások időszakából a fejlődés szakaszába lépett. Az elkövetkező öt évben a lengyel televízió programját az ország területének egyötödén élvezhetik. A lengyel kormány határozatainak megfelelően, Varsóban a korszerű technika alapján felszerelt, több stúdióval állító televíziós központot létesítenek, amely az 1958. év végén kezd meg televíziós műsorának közvetítését. A varsói J. V. Sztálin Kultúra és Tudomány Palotájában is megkezdik a televíziós állomás felszerelését, amelyet 1956 első felében hoznak működésbe. Később televíziós központokat létesítenek Lodz, Sztalinogrud és Krakkó városában.

A kultúrlet fejlődése a Mongol Népköztársaságban

A Mongol Népköztársaságban jelenleg 60 klub, 436 vörös sarok és 37 nagy könyvtár működik. Mongóliában a forradalom előtt egyetlen kulturális intézmény sem volt. A mongol dolgozók minden lehetőséget felhasználnak kultúrshírvonaluk emelése érdekében.

A bolgár dolgozók harcolnak népgazdaságuk fejlődéséért

Bulgáriában a ruszjei Georgi Dimitrov gyár 1954. évi termelési volumene az 1948. évi volumen kilenceszerezére növekedett. A gyár 303 gabonakombájt adott az országnak. A gyár az idén még 500 gabonakombájt, 92 repülőgépet, 30 univerzális száltextilgépet és több ezer egyéb gépet gyárt.

Megbeszélés az agitátorokkal a „G. Dimitrov” gyárban

Az agitátor a néptömegek politikai nevelője, a párt lelkes harcosa, aki a párt és kormányhatározatok teljesítésére, a szocialista társadalom felépítésére mozgósítja a dolgozókat. Feladata, hogy minden fontosabb eseményről felvilágosítsa a tömegeket és megmutassa az adott történelmi időszakban mi a legfontosabb tennivaló. Ezt a teendőjét azonban csak úgy tudja teljesíteni sikeresen, ha a kérdést, amelyről a dolgozókkal beszélnie kell, alaposan ismeri. Eppen ezért fontos, hogy az agitátorokat hozzáértéssel képezzük ki.

Nemrég a „G. Dimitrov” gyárban az agitátorok megbeszéltek a varsói értekezleten kötött barátsági, együttműködési és kölcsönös segélynyújtási szerződés jelentőségét. Az agitátorok munkaszünetben, vagy műszak után, kisebb csoportokban vitatták meg az ezzel kapcsolatos tennivalókat. Az asztalosműhelyi pártalapszervezetében az egyik agitátorcsoport megbeszélését Dehel Ilie elvtárs vezette. A határozat felolvasása után, a tíz jelenlevő közül, csak ketten, — Kéri Péter és Tigan Ilie — jelentkezték az előadásra. Mindketten kijelentették, hogy munkahelyükön harcolnak majd a béke megszüntetésének ügyéért. „Nekünk — mondotta Kéri Péter elvtárs — az a feladatunk, hogy minden erőnkkel harcoljunk a terv teljesítéséért, mert ezzel hozzájárulunk a béke megszüntetéséhez és megerősítéséhez.” Ezután a megbeszélést vezető elvtárs rámutatott a varsói értekezlet megtartásának történelmi körülményeire, jelentőségére és felhívta az

agitátorok figyelmét a tervfeladatokat teljesítésének fontosságára.

Lenin arra tanít, hogy a kommunista agitáció azért hatásos, mert a marxista tanításon alapszik. Eppen ezért minden megbeszélésnek meg kell határozni a célját és azokat a legfőbb eszméket, amelyeket a résztvevőknek meg kell vitatniuk. Ugyanígy azonban, hogy erre a fontos szempontokra nem nagy súlyt fektett az asztalosműhelyi alapszervezetének vezetősége. A Dehel Ilie által vezetett megbeszélésen a határozat felolvasása után egy szó sem esett az együttműködés kérdéséről, hanem védelmi ereje fejlesztésének fontosságáról és a Szovjetunió, valamint a népi demokrátiás országok békepolitikájáról. A jelenlevők nem fejtették ki annak a záradéknak jelentőségét, amely kimondja a többi európai országok csatlakozási jogát. Így a gyűlés után az agitátorok semmivel sem tudtak többet, mint előtte, s nem látták világosan feladatukat. Eppen ezért a megbeszélés nem érte el célját.

A jövőben az asztalosműhelyi alapszervezetének sokkal nagyobb gondot kell fordítania az agitátorokkal tartott megbeszélések előkészítésére. Ugyelni kell, hogy a megbeszélés levezetése tervszerűen történjen, a kérdéseket pedig összekapcsolják a gyakorlattal. Egy pillanatra sem szabad személtől tévesztünk, hogy az egész politikai munka sikere éppen az agitátorokkal tartott megbeszélések eredményességétől függ.

A cukorgyár dolgozói felkészülnek az idényre

A cukorgyár dolgozói áprilisban javítási tervüket 105,38 százalékkal teljesítették. E hónapban hasonló jó eredményt akarnak elérni, hiszen a tervet szerint szeptember 1-ig be kell fejezniük a javítást. Most egy kisebb elmaradást, mert a hirtelen beállt tavasz több munkaadót igényelt a vészhöz. Ezt a lemaradást akarják most mielőbb behozni, s a tervszerűsített idő előtti szerelésnek a természetes átadni a gyárat.

A szerelők munkájának megkönnyítésére a dolgozók egy emelőkoszt készítettek, amellyel a nehéz motorokat és alkatrészeket emelik fel és szállítják a szükséges helyre. Eddig egy-egy motort hat ember emelt fel

nagy erőfeszítéssel, most pedig ketten-hárman is könnyen végzik el ezt a munkát. Most készítik a zsák-szállítót is, amellyel a naktár legutóbbi árából is könnyen a vagonba, talhatják a korrallal és zsákokkal. A kampany idejére ez is elkészül. A javításban résztvevők közül a terv teljesítésében a legszebb eredményt a festőde dolgozói érték el. Jó munkát végeztek a villanyszerelők is, akik a motorjavításokat és teleresztéseket, stb. végezték.

Az általános és szokásos javítással párhuzamosan történik a pakurálásra való áttérés is. Ezt augusztus 1-ig kell befejezniük és eddig több mint 55 százalékát végezték el a munkának.

Joe egyelőre őrizetben maradt. Megmagyarázták neki, hogy kivizsgálják az ügyét és megkeresik apját, bár erre nézve jóformán semmi adat sem áll rendelkezésükre. Addig is legyen nyugodt, nem lesz semmi bántódása.

A kihallgatást vezető tiszt jelenlétében hangsúlyozta, hogy Joe esete rendkívül és teljesen elüt az ellenséges katonaszökevények, vagy magukat gyávan megadó esetétől. Javaslja, ha kiderül, hogy a fiu valóban őszintén beszélt, keressék meg az apját és vigyék hozzá a fiut.

Eltek néhány csodálatos hét, legalább is Joenak csodálatosak voltak ezek a napok. A katonák szeretettel bántak vele. Tréfálkoztak, biztatták és tanították.

Környezetét már teljesen megszokta és ő is szívesen barátkozott a szabad koreai hadsereg katonáival. Annira jól érezte magát, hogy szinte váratlanul érte a hír: az ország belsejébe szállítják. De aztán nagyot dobant a szíve. Megmondták neki, hogy az apjától viszik.

A találkozás drámai volt. Az öreg Parker először hosszú ideig dermedten nézett Joera. Nem akart hinni a látványnak. Kétszer is megdörzsölte a szemét. De amikor Joe kitárta felé reszkető karját és féltékeny hangon csak ennyit rebegett: „Apám!...” — az öreg Bill felkapta a fiát, háromszor is megfordult vele maga körül, azután letele magára és csak nézte, nézte sokáig, miközben szeméből patakokban folyt a könny.

A katonák és hatóságok férfiak maghatoltan álltak körülöttük és amit láttak, meggyőzték őket arról, hogy Joe igazat beszélt.

Joe az apjával maradt és a koreai ifjak a maguk köré fogadták. Most már szégyenkezve gondolt vissza azokra a napokra, amikor a gengszter-banda megalakításának lehetőségében látta a nyomorított való menekülést.

Több mint három esztendő telt el Joe „hadbavonulása” óta. Időközben a Szovjetunió megalakításánál békepolitikájának eredményeként a békeszerető népek nyomására Amerika jelenlegi urai kénytelenek voltak szünetelni a koreai „hadműveleteket.” Parker BHI és fia, Joe előtt is

megnyílt a hazatérés lehetősége. Csak hogy Amerikában ma még a monopóliók urai diktálnak s ez az öreg Billnek sehogyan sincs inyere. O bizony — legalább is egyelőre — nem kíváncsiok hazamenni. Joe nagyvonalúan megengedte az okot, hiszen ifjú lelkében ezalatt a néhány év alatt hatalmas változás ment végbe.

Csak maradjon az öreg Parker, de ő... ő hazamegy! Bill alig akart hinni fiának. Joe azonban megmagyarázta apjának, hogy haza kell térnie. Igen, haza kell térnie, mert várja őt az édesanyja és... és hát okvetlen el kell otthón mondania mindenkinek, amit itt látott és tapasztalt. El kell mondania otthon, hogyan élnek egy szabad nép fiai.

Parker Bill igazat adott Joenak, s talán maga is elindult volna, de érezte, hiányzik belőle az az ifjú hűv, a kemény akarat, amely az otthoni küzdelemhez nélkülözhetetlen. Lelkére kötötte Joenak: legyen édesanyja támasza, akinek most is csak azt üzeni, hogy bízson, mert eljön az idő, amikor a szabad Amerikában ismét boldogan együtt élhet a család.

Es Joe elindult haza a nehéz, de céltudatosan vállalt küzdelembe. Elindult, hogy növelje az amerikai békeharcosok számát. Elindult és már kavarogtak fejében a gondolatok, miképpen fogja megalakítani — nem a gengszter-bandát, — hanem azt a békeharcos csoportot, amely minden erejével, s ha kell, a föld alatt is, s ha kell, az élete árán is kíméletlen és tántoríthatatlan harcot indít az amerikai nép igazj eléréséig: a monopóliók, s az őket támogató néparulók ellen!

Joe kissé fájt szívével köszönt el koreai barátaitól, akik így kiáltottak a távozó Joe után: — A viszontlátásra!

Es Joe tudta, hogy ez a viszontlátás nem sokára megtörténik a legközelebbi Világifjúsági Találkozó... még ebben az évben. Varsóban, ahol a világ békeszerető ifjai újabb szálaik fűzik össze. S ha ő éppen nem is lesz ott, lesznek ott mások... más amerikai ifjak, akik szintén magukkal hozzák onnan a béke és szabadság kivívására buzdító harci kiáltást.

S ez a hang Amerikában is egyre terjed, egyre erősödik...

A mezőgazdaság szocialista átalakításáért

Az aradrajoni pártbizottság már régebben foglalkozik a mezőgazdaság szocialista átalakításával. Számtalanszor gyűlést tartott apparátusával, amelyeken az aktivisták figyelmébe ajánlották, hogy azokban a községekben és falvakban, ahol nem alakult kollektív gazdaság, vagy mezőgazdasági társulás, a pártalapszervezeteken keresztül gyűzzék meg az egyénileg gazdálkodó dolgozó parasztokat a nagyüzemi gazdálkodás felé fordulásáról. Az aktivisták kiképzésén kívül a rajoni pártbizottság foglalkozott a pártalapszervezeti titkárok és a kollektív gazdaságok elnökeinek nevelésével is. Az aktivisták kiképzése és az alapszervezeti titkárok, a kollektív gazdaságok elnökeinek nevelése eredménnyel járt. Nagylak, Magyarpécse, Kisrátos és több más község kollektív gazdaságának pártalapszervezeti politikailag helyesen irányítja a vezetőtanácsokat, ezek pedig jól szervezik meg a brigádok és a csoportok munkáját.

Az elmúlt évek folyamán a rajoni pártbizottság ért el eredményeket a mezőgazdaság szocialista átalakításáért folytatott harcban. A rajonban 47 kollektív gazdaság és 24 mezőgazdasági társulás alakult. Ez azt jelenti, hogy Micsa kivételével minden községben kollektív gazdaságot és három falu kivételével mezőgazdasági társulást, vagy kollektív gazdaságot létesítettek. Megállapíthatjuk azt is, hogy 1954-ben és 1955 első felében a fejlődés, a megerősödés jellemezte a kollektív gazdaságokat. Aradrajonban több, mint 1250 dolgozó paraszt család lépett ez idő alatt az önkéntesség elve alapján a kollektív gazdaságokba. Egyes kollektív gazdaságok pártalapszervezete, vezetőtanácsa sikeresen irányította a gazdaság munkáját és szép eredményeket ért el a terméshozam növelésében, a közvagyon gyarapításában. Ezzel párhuzamosan jelentősen fejlődött a kollektívisták életszínvonala is, gyarapodott a háztáji gazdaságuk. Eppen ezért számos dolgozó paraszt határozta el, hogy átér a bőséges élet, a kollektív gazdaságok, mezőgazdasági társulások útjára. 1954-ben a sági kollektív gazdaságba 101, a keresztisbe 58, míg 1955-ben a horeai kollektív gazdaságba 25 és az alunsiúbe 14 dolgozó paraszt lépett be.

Mindez azt mutatja, hogy a rajonban végeztek tömegagitációs munkát. A rajoni pártbizottság gondot fordított a kollektív gazdaságokra, támogatja a meglévő gazdaságok

pártalapszervezeit, vezetőtanácsát. A kollektív gazdaságok szervezési-gazdasági erősödése annak tulajdonítható, hogy ezekben az egységekben széles körben alkalmazták a haladott agrotechnikai módszereket, szüntelenül gyarapszik a közös tulajdon, növekszik a kollektívisták életszínvonala és emelkedik a tagok létszáma.

A rajoni pártbizottság irányításával szép eredményeket ért el egyszerű társulások létesítésében is. A rajoni pártbizottság és a rajoni néptanács aktivistái segítettek a pártalapszervezeteket, a községi néptanácsokat a politikai-felvilágosító munka megszervezésében. A rajonban 1.295 dolgozó paraszt 847 hektár földterülettel lépett be a különböző ipari növényeket termesztő egyszerű társulásokba. Az egyszerű társulások száma 60-ra növekedett. Legtöbbjük cukorrépát, dohányt, kenderit és gyógynövényeket termeszt.

Az említett eredmények ellenére súlyos hiányosságok mutatkoznak a mezőgazdasági társulások szervezési-gazdasági erősítésében és újak alakításában. Szembetűnő, hogy pártunk Központi Vezetőségének 1953 augusztusi bővített plenáris ülésén hozott határozat megjelenése után a rajoni pártbizottságnak a mezőgazdasági társulások fejlesztése és újak alakítása terén kifejtett tevékenysége nem hogy fellendült volna, hanem csökkent. Noha a plenáris ülés felhívta a mezőgazdaság szocialista átalakításában észlelt hibákat és leszogette az új mezőgazdasági társulások alakításának fontosságát, a rajoni pártbizottság nem tekintette központi feladatának ezt a kérdést. Mi sem bizonyítja ezt jobban, mint az, hogy 1954-ben Aradrajonban csak 1 mezőgazdasági társulás alakult, a meglévő tagok száma pedig ezében mindössze 28-al növekedett.

Az elmúlt évek folyamán a rajoni pártbizottság már többször céljait tűzte ki új mezőgazdasági társulások megalakítását. Az aktivistákból bizottságokat alakított, melyeket azokba a falvakba irányított, ahol mindeztideig nem alakult mezőgazdasági társulás, vagy kollektív gazdaság. Ez az intézkedés csak kis mértékben érte el célját. A rajonban pártunk Központi Vezetőségének 1953 augusztusi határozatának megjelenése után csak egyetlen községben, Németsejterében alakult mezőgazdasági társulás.

Ennek okát elsősorban a rajoni pártbizottság aktivistáinak nem a

legjobb munkamódszereiben találjuk. 1954-ben és ezébben is hosszabb ideig tevékenykedtek a rajoni pártbizottság aktivistái Hunedonra-Timisana faluban. Feladatuk az volt, hogy széleskörű politikai-felvilágosító munkát szervezzenek. Az aktivisták javasolták, hogy a kultúrthozonokban tartanak előadásokat a haladott agrotechnikai módszerek alkalmazásának előnyeiről, a kollektív gazdaság és a mezőgazdasági társulások mintálszabályzatáról. Mindezek azonban nem vezettek sikerre, mert az aktivisták nem törekedtek arra, hogy elsősorban a pártalapszervezetek tagjait, a néptanácsok képviselőit és az agitátorokat vonják be a kollektív gazdaság, vagy a mezőgazdasági társulás megalakításáért vívott harcba. A pártalapszervezet tagjai, a néptanács képviselői, mint például Popovici Aurel, Dregut Nicolae, Pervan Petru nem tekintették feladatuknak, hogy példát mutassanak az egyénileg dolgozó parasztoknak. Mégis akadnak olyanok, akik már kénytelenek felvételüket a mezőgazdasági társulásba, amelynek megalakítását nemrég kezdeményezték. Ezek közé sorolható Bulbucan Emil és Popa Teodor egyénileg gazdálkodó dolgozó parasztok.

A Hunedonra-Timisana faluban tevékenykedő aktivistákat és a pártalapszervezetet a rajoni pártbizottság sem támogatta kellőképpen. Nem irányította és nem segítette őket abban, hogy látogatást szervezzenek olyan kollektív gazdaságokban, ahol szép eredményeket értek el a közvagyon gyarapításában, a terméshozam növelésében. Ha sorolnánk a látogatásokat csak 1952-ben szerveztek. Pedig a tömegagitációnak ez a módszere igen beváltnak bizonyult számos kollektív gazdaság, mezőgazdasági társulás alakításában. Emellett elhanyagolt még több más olyan intézkedést, amely hozzájárult volna a dolgozó parasztok kollektív szellemében történő neveléséhez. Mint ismeretes, a falvakat járó filmkaravánok igen hatósan hozzájárulhatnak a dolgozó parasztok kulturális ismereteinek fejlesztéséhez. A tartományi mozivállalat vezetősége csaknem két éven keresztül figyelmen kívül hagyta Hunedonra-Timisana falut, mivel egy kissé távol esik a főutaktól. A rajoni pártbizottság propaganda és agitációs osztályának pedig nem terjedt ki a figyelmé arra, hogy bérje a tartományi mozivállalat segítségével.

A rajoni pártbizottság elhanyagolta a mezőgazdaság szocialista átalakítását.

kitását Micsa község Magyarát falujában is. Itt 1954 első felében 12 dolgozó paraszt kérvényt nyújtott be a mezőgazdasági társulás megalakítására. A felületesen kezelt kérvények Iordache Gheorghe volt aktivista „jóvótából” eltűntek. Birna Ioan elvtárs, a rajoni pártbizottság titkára egyik terepkiutalása alkalmával megígérte Magyarát falu érdekelte dolgozó parasztjainak, hogy foglalkozik ügyükkel. Az ígéret még ma sem valósult meg. A hosszadalmas várakozás után a pártalapszervezet Petrica Ioannak, a rajoni néptanács aktivistájának kezdeményezésére újra megkezdte tevékenységét a mezőgazdaság szocialista átalakításáért.

A rajoni pártbizottság egyik legnagyobb hibája az, hogy elhanyagolta a pártalapszervezetek rendszeres irányítását, segítését feladataik megvalósításában. Ha nyújtott is segítséget, nem irányította őket arra, hogy alkalmazzák a politikai tömegagitációs munkának jól bevált módszereit. Az említett hibákért leginkább a rajoni pártbizottság büroját, élén Petru Eugen elvtárral terheli a felelősség, mert nem egyeztetett megszüntetni a mulasztásokat és nem hozott olyan határozatokat, amelyek határozottabban hozzájárultak volna a mezőgazdaság szocialista átalakításához.

Az aradrajoni pártbizottságnak a jövőben kitartó harcot kell folytatnia a kollektív gazdaságok és mezőgazdasági társulások állandó erősítéséért, újak alakításáért. Le kell küzdenie a tevékenységében megnyilvánuló és egyes esetekben súlyos hibákat. Irányítsa nagyobb felelősséggel a szocialista egységek pártalapszervezetét, ellenőrizze az aktivisták terepen végzett munkáját. Meg kell tennie mindent, hogy a meglévő kollektív gazdaságok, mezőgazdasági társulások példaként álljanak az egyénileg gazdálkodó dolgozó parasztok előtt. Emelje a pártalapszervezetek tevékenységét olyan színvonalra, hogy saját erejükből képesek legyenek harcot indítani a hibák megszüntetéséért. Ha a rajoni pártbizottság nagyobb felelősséggel foglalkozik a mezőgazdaság szocialista átalakításával, nagyobb hozzáértéssel használja a politikai tömegagitációs módszereit a kollektív gazdaságok, mezőgazdasági társulások szervezési-gazdasági megerősítésében és újak alakításában, munkája minden bizonnyal eredményesebb lesz.

Bokor Mihály

A politikai munka fontossága a termelésben

A „G. Dimitrov” gyárban, ha a rugóműhelyről van szó, szinte elmaradhatatlan az elismerés, amely egyaránt illeti a műhely dolgozóit és vezetőit. A műhely az élenjárók közé tartozott, akkor is, amikor a termelés egész gyári viszonylatban hanyatlott s egyike ma is a legjobbaknak, amikor nem egy üzembreleget kiemelkedő teljesítményeket ér el. Általánosan elterjedt vélemény az, hogy aki a rugóműhely munkájára bizalommal tekint, az nem csalatkozik. Figyelmet érdemel a termelési görbe nyomkövetése ebben a műhelyben. A termelés színvonala állandóan emelkedik, ami ütemes munkáról tanuskodik.

A műhelynek első negyedévi tevékenysége példaként szolgálhat. Az év második hónapjában 13 százalékos a tervteljesítés aránya. Márciusban már — ha az előző havi termelést vesszük alapul — további 23 százalékkal teljesíti túl előírányszámát. Ez a szám azonban a negyedév utolsó hónapjában már 41-re nő. Ebben a hónapban a termelési mutatószám is jelentősen növekedett. Figyelemre méltó tény az is, hogy egyes brigádok már az év első hónapjában több hónapra előre termeltek s noha azidő óta a műhelyben szemben támasztott követelmények is jócskán növekedtek, a termelés színvonala változatlanul emelkedett.

Mindamellett, mint azt a termelési mutatószám is bizonyítja, a rugóműhely egyike a legmagasabb szintűen dolgozó műhelyeknek. Nagyrésze volt a rugóműhelynek abban is, hogy az egyes számú részleg — amelyhez a műhely is tartozik — elnyerte az első negyedévben a termelés vörös zászlaját.

Felvetődik a kérdés, miért megy itt jól a munka. Hiszen nagy általánosságban itt is ugyanazokat a szervezési kérdéseket kell megol-

dani, mint a többi üzemosztályon. Szembetűnő a műhely munkaközösségének egybeforrottsága. Példás összehangot uralkodik nemcsak a közvetlen munkatársak, hanem valamennyi dolgozó között. Nem vetődnek fel szervezési hibák sem a munkafolyamatban, sem az anyagellátásban, sem pedig a munkamegtérítésben. Az egységet és egyetértést tükrözi az a tény is, hogy például a brigádtagok valamennyien közös számlára dolgoznak. Ez azonban nem zárja ki azt, hogy ha valaki többet végez, nem emelkedik ezzel arányosan keresete.

Más műhelyekben megszokott panasza, hogy az ifjak nem dolgoznak jól, sok esetben hanyagok, vagy hiányos a szakképzettségük. Itt ilyenről még csak szó sem eshet, a fiatalok mind jól dolgoznak.

Való igaz, a műhely szilárd egységéhez hozzájárul az a tény is, hogy viszonylag kis munkaközösségről van szó. Felsőzár embernél nem sokkal több dolgozik itt. A sikeres munkának azonban nem ez a legfőbb és döntő tényezője, hiszen fél-ezer embert is meg lehet szervezni. Döntő tényező ezen a téren a pártalapszervezet munkája. Nem csoda, hogy a termelésben a műhely az elsők között áll. A rugóműhely alapszervezete példásan végezte politikai nevelő munkáját.

A pártalapszervezetnek sikerült az állandó politikai nevelő munkát helyesen összekötni a termelési irányításával. Kucselata Mihály elvtárs, az alapszervezet bürojának tagja, aki jelenleg a titkár távollétében a pártmunkát vezeti, tudja, hogy az eredményes termelési munka legfőbb feltétele az emberekkel való beható foglalkozás. Az agitátorok is rendszeres munkát folytatnak, mert a büro állandóan ellenőrizi tevékenységüket. Az alapszervezet gyűlésein,

állandóan napirenden vannak a termelési kérdések, a szocialista verseny javítása és eredményeinek népszerűsítése, az agitátorok munkájának a kérdése, a pártönkivűléssel való foglalkozás. Ezek a kérdések nem maradnak csupán tervek, meg is valósulnak. Látható ez a termelési eredményekből is, abból, hogy a verseny élen a kommunisták állnak, mint Bugyi István, aki brigádjával együtt teljesítette öt éves tervét, Király Zoltán, Csettel István és mások. Mindannyian tudják, hogy a legmeggyőzőbb eszköz a személyes példamutatás.

A versennyel való foglalkozás természetesen a szakszervezeti bizottságra hárul, de a politikai irányítást a pártalapszervezet büroja tartja kezében. A verseny eredményességét fokozza, hogy nagy gondot fordítanak a népszerűsítésre. Nem vitatható azonban, hogy a technikai vezetés is hozzájárult a termelési eredmények eléréséhez. A műhely vezetősége, a mesterek igyekeznek megteremteni a lehető legjobb munkafeltételeket. A termelés nemcsak a gépi berendezéstől függ. A fő tényező, mint mindenütt, itt is az ember. A magasabb termelési eredmény megteremtésében a legfőbb tényező az ember munkája és törekvése. A rugóműhely pártalapszervezetének sikerült mozgósítania a párttagokat és pártönkivűléket a termelési eredményességért folyó harcban.

Az elmondottakból kitűnik, hogy mily nagy mértékben biztosítja a politikai munka, az emberekkel való foglalkozás a termelés sikerét. A többi üzemosztályoknak is követniük kell a példát: a jól alkalmazott politikai munka a nagyobb termelési eredményért folytatott harc győzelmének legfőbb tényezője.

Toldi Mihály

Egy munkanap eredményei

A „Dózsa György” hordógyárban

Május 17-én a hordógyár dolgozói négy hordót gyártottak napi tervelőírászatukon felül.

Ezen a napon a kádárosztály és a frézerosztály dolgozói kerültek a szocialista verseny élére. Mindkét üzemosztály tíz-tíz százalékos teljesítéssel tervet felül, így az első helyet a szocialista versenyben közösen nyerték el. Mennyiségi és jóminőségű munkával Muresan Petru és Brincou Gheorghe kádarak, valamint Krista Rudolf frézerosztályon dolgozó ifjunktársak tündt ki.

A „Libertatea” gyár cipő-részlegén

Május 17-én a legkiemelkedőbb munkateljesítményt a felsőrézkészítő osztály dolgozói érték el. Pálfi Lajos, az üzemosztály mestere és Dupca Erzsébet, az üzemosztály minőség ellenőre eredményes tevékenységét fejtették ki a jó munka megszervezésében. Az üzemosztály dolgozói ezen a napon 20 százalékkal teljesítették tervelőírászatukat és jóminőségű munkát végeztek. Bocior Florica, Nagy Kató, Vlaikov Erzsébet, Cornea Ghizela és Varga Rozalia dolgozók kerültek a szocialista verseny élére ezen a napon.

A szabászati osztályon, ahol a dolgozók 8 százalékos tervteljesítést érték el, Roman Constantin és Faragó György dolgozók érték el kiemelkedő munkateljesítményt.

A „November 7” gyár likőr-részlegén

A tervteljesítésben valamennyi dolgozó becsületesen kivészt részt. Május 17-én a likörgyár dolgozói 672 liter likört, 4060 üveg sör és 234 tábla jeget adtak napi tervelőírászatukon felül. A likőrkészítésben Kolár Ghizela, Getsch Katalin és Pintá Maria, míg a sörosztályon Tompos Kálmán, Brodeanu Anna, Hertog Florica IMSZ-tagok, a jeggyártásban pedig Paulik András, Kajnovszki János és Osolan Simion dolgozók tündt ki különösképpen.

Tárgyalások, vagy vitázás a tárgyalásokról?

— A Právda vezércikke —

Világszerte nagy helyesléssel fogadták a hírt, hogy a Szovjetunió, az USA, Anglia és Franciaország külügyminiszterei általános megállapodásra jutottak Bécsben az államok kormányfői érkeztetésének céljait és módszereit illetően. Ez természetes és könnyen érthető is: egy ilyen érkeztetés eszméje mely gyökeret vert a néptömegekben, amelyek nagy reményeket fűznek hozzá, mert úgy vélik, hogy a négy hatalom kormányfőinek érkeztetése hozzájárul az államok közti viszony megjavításához.

Mint ismeretes, a szovjet kormány pozitív álláspontot helyezkedik a nagyhatalmak érkeztetésének eszméjével kapcsolatban, hiszen egy ilyen érkeztetés összehívása igen hasznos lesz, ha valóban előmozdítja a nemzetközi feszültség enyhítését s a nemzetközi kapcsolatok megjavítását. Lehetetlen figyelmen kívül hagyni azt a tényt, hogy amikor az érkeztet államok meggyőzésére hajlottak jutni és jóakarattal tanúsítottak, létrejött a koreai és indonézai tűzszünet s ilyen módon megszünt két veszélyes tüzszünet a Távol-Keleten. Hasonló módon oldódott meg az osztrák kérdés — ez az igen fontos kérdés is. Az osztrák államszerződés megkötése tanúbizonysága annak, hogy megvan a módja a még rendezetlen többi európai kérdés megoldásának is.

A világ népei már régóta azt kívánják, hogy az USA, Anglia, Franciaország és a Szovjetunió államfői fogadják helyet ugyanazon asztal körül és vizsgálják meg a még elrendezetlen nemzetközi kérdéseket és tegyék meg a kellő erőfeszítéseket azok rendezésére. A népek azt óhajtják, hogy szűnjön meg a „hidegháború” és álljon helyére a nemzetközi bizalom legközelebb, amely lehetővé tenné a súlyos terhet jelentő fegyverkezési hajszák felszámolását, a fegyverkezést és a fegyveres erő lényeges csökkentését, az atom- és hidrogénfegyver bevetését, a hatékony kollektív biztonsági rendszer létrehozását, a népek közötti normális gazdasági kapcsolatok helyreállítását és a népek békés együttműködésének kiterjesztését minden téren. A lakosság legélesebb rétegei meg vannak győződve arról, hogy a nagyhatalmak kormányfőinek tárgyalásai hozzájárulhatnak az ehhez kellő, hogy járuljanak a létfontosságú kérdések megoldásához s hogy olyan gyakorlati intézkedéseket eredményezhetnek és kell, hogy eredményezzenek, amelyek a nemzetközi feszültség enyhülésére vezetnek.

A népek békétörekvése annyira általánossá és hatalmasra vált, hogy nem lehet többé tudomásunk kívül hagyni és veszélyes dolog harcolni ellene. A jelek szerint éppen ez a magyarázata annak, hogy az USA kormányfője, amelyek még nemrég teljesen elutasította, sőt ellenséges magatartást tanúsítottak a nagyhatalmak kormányfői érkeztetésének eszméjével szemben, hirtelen megváltoztatták álláspontjukat és kijelentették, hogy hajlandók részt venni egy ilyen érkeztetésen. Az USA vezetőinek ezt a megváltozott álláspontját csak üdvözlőni lehet, ha nem lennének bizonyos tények, amelyek arra engednek következtetni, hogy ezt az elhatározást nem a béke és a nemzetközi együttműködés megvalósítása iránti gondoskodás, hanem teljesen más indokok

váltották ki, amelyeknek semmi köze a nemzetközi feszültség csökkentésének feladatához.

Egyebek között az USA külügyminiszterének, Dullesnek és Eisenhower elnöknek televíziós továbbított beszélgetésére gondolunk, amely az amerikai sajtó szerint az „erőpolitikát” dicsőítő szindarabra emlékeztetett, — továbbá Adenauer röviddel ezután megtartott sajtóértekezletére.

Ezek a megnyilvánulások nem a washingtoni „álhetetiségek” szinpadjával vontak magukra a nemzetközi közvélemény figyelmét — Crook, a „New York Times” washingtoni tudósítója nevezte így a televíziós beszélgetést — hanem a jelenlegi nemzetközi helyzet helytelen politikai értékelésével s a nagyhatalmak vezetői közötti tárgyalásokra vonatkozó logikailag javaslatokkal, amelyek nyilván a tárgyalások megtorpedozását célozzák.

Az USA kormányának vezetői ama törekvésükben, hogy eltiltsák „erőpolitikájuk” kudarctól, arról igyekeztek meggyőzni a reális tájékozódás híján lévő nézőket és hallgatókat, hogy az osztrák államszerződés megkötése az „erőpolitika” győzelme. Az „erőpolitika” állítólagos győzelméről szóló koholmányra azért volt szükségük a politika sugalmazóinak, hogy „smét napvilágra hozták Dulles kompromittált és kudarcot vallott „elutasító politikáját” s ama képtelen javaslatlall álljanak elő, hogy a négy hatalom kormányfőinek érkeztetése vitassa meg a régi rendszerek helyreállítását a népi demokratikus országokban, valamint a kommunista és haladószellemű mozgalmak bevetését a kapitalista országokban. Még az angol burzsoa sajtó is méltán minősíti ezt a javaslatot „teljes képtelenségnek”.

Az értekezleten viták a Szovjetunióval szemben támasztott bizonyos igényekről és különösképpen olyan igényekről, amelyeknek semmi köze a nagyhatalmak kormányfőinek érkeztetéséhez, hanem az USA kormányfőjének szándékához, hogy a nagyhatalmak kormányfőinek egy ilyen érkeztetés megsemmisítésével. Az ilyen képtelen igényekkel előálló emberek minden valószínűség szerint nem tudják, vagy nem akarják megérteni azokat a gyökeres változásokat, amelyek az utóbbi években a nemzetközi erőviszonyokban bekövetkeztek. Nem tudják, vagy nem akarják megérteni, hogy a nagyhatalmak kormányfőinek egy ilyen érkeztetés — amelyben a nyugati hatalmak kétségtelenül nem hogy kevésbé, hanem még sokkal inkább érdekelték, mint a Szovjetunió — szó sem lehet a fentebb említett kérdések felvetéséről. Az USA külügyi vezetőinek az a szándéka, hogy a szuverén és szabad népek belügyeibe való beavatkozásra használja fel ezt az érkeztetést, azaz, hogy nemcsak a valóságérzékelést veszítik el, hanem a legelismertebb arányérzéküket is.

Senkinek sem sikerült és nem is fog sikerülni, hogy a népeknek előírja, milyen társadalmi rendszert válasszanak maguknak, a társadalmi fejlődés objektív törvényei pedig nem vetik alá magukat senki hatalmának. Bárki megkísérelné, hogy egy érkeztet határozataival érvénytelenítse a törvényeket, — bármilyen is legyen ez az érkeztet — nevetéssé tenné önmagát.

Lehetetlen, hogy az USA vezetői ne vessenek számot ezzel a dologgal. Az a tény pedig, hogy ilyen kérdéseket vetnek fel az érkeztetés küszöbén, akaratlanul is azt a hitelt kelti, hogy minos szükségük tárgyalásokra, hanem csak beszélni akarnak a tárgyalásokról, hogy elgáncsolva a tárgyalásokat, a Szovjetunióra hárítsák a felelősséget és „bebizonyítsák”, hogy a Szovjetunióval lehetetlen együttműködni.

A nyugati hatalmak kormányainak ama törekvése, hogy elgáncsolják a négy állam közötti komoly és becsületes tárgyalások felvételét, megnyilvánul még abban a kísérletükben is, hogy technikailag jellegű akadályokat gördítsenek a kormányfők érkeztetésének útjába. A nyugati hatalmak szándékosan támasztanak értekezlet követeléseket az érkeztetés színhelyét és időtartamát illetően. Elutasítják például azt a javaslatot, hogy az érkeztetést Bécsben tartsák meg, ahol megvan minden szükséges feltétel és Lausanne javaslójak, ahol közismert, hogy nincsenek meg ezek a feltételek. Azt hangoztatják, hogy az érkeztetésnek nem szabad 2—3 napnál tovább tartania, holott mindenki számára világos, hogy ilyen rövid idő alatt nem biztosítható az időszerű nemzetközi kérdések komoly megvitatása.

Másrészt ismeretes, hogy az amerikai és angol államfőknek megpolitikusok megkísérelték és továbbra is megkísérik, hogy diplomáciai manőverekre, parlamenti kombinációkra és különféle politikai fondorlatokra használják fel a négy hatalom kormányfői érkeztetésének a széles néptömegekben annyira népszerű eszméjét. Nem is olyan régen például arra használták fel a nagyhatalmi érkeztet kezdeményezésére tett igéretüket, hogy a párisi millitariá egyezménynek ratifikálásának meggyorsítására bírják a nyugateurópai parlamenteket.

A külföldi sajtó szerint Eden angol miniszterelnök az utóbbi hetekben belpolitikai sikon, a párt belpolitikai céljaira használja ki a nagyhatalmak kormányfői közötti tárgyalások eszméjét. Az ellenzéki laburista párt vezetői egyenesen azzal vádolják Edent, hogy a nagyhatalmi érkeztetésre vonatkozó megbeszéléseket csupán arra használja fel, hogy a konzervatív párt oldalára vonja a választókat a május 26-i parlamenti választásokon. Az amerikai sajtó pedig nyíltan hangsúlyozza, hogy az USA kormánya, amely hosszú időn át ellenzte a négy kormányfői érkeztetésnek összehívását, azért változtatta meg álláspontját, mert hozzá akarja segíteni az angol konzervatívokat ahhoz, hogy ők szerezzék meg a parlament mandátumát többségét és továbbra is hatalom maradjanak.

De, az „erőpolitika” bajnokainak ama kísérlete, hogy a nagyhatalmak kormányfőinek érkeztetésével kapcsolatos vitákat a néptömegek becsapására használják fel, senkit sem fog félrevezetni. A világ összes népei azt kívánják a nagyhatalmak kormányfőitől, hogy fogantatosítsanak konkrét intézkedéseket a nemzetközi feszültség enyhítése érdekében. A világ összes népei komoly, becsületes tárgyalásokat óhajtának, nem pedig látszatárgyalásokat. Igazi tárgyalásokat akarnak és nem vitázást tárgyalásokról.

Az érkeztetés résztvevői felhívják a fém-, szén-, kőolaj-, vegyi-, energetikai-, gépgyártóipari és közlekedési cégek gyártó ipari dolgozókat, fokozzák szüntelenül munkájuk termelékenységét, népszerűsítsék és mielőbb hasznosítsák a termelésben a legjobb vállalatok bevált tapasztalatait és az újított észerkesztéseket. A munkásoknak, mérnököknek, technikusoknak és tisztviselőknek harcolniuk kell a termelés növeléséért, minden munkásnak több és jobbminőségű terméket kell előállítania — hangzik egyebek között a felhívás.

A felhívás felhívja a tudósokat, a technikusokat, a földrajzi tudományos munkatársait, a tudományos kutatóintézetek dolgozóit, a tervezőintézetek munkatársait, az iparvált-

Szovjet tengerészek megmentették egy libanoni hajót ISMAIL. (Agerpres). A TASZSZ jelenti:

A szulainai csatorna bejáratánál a „Poseidon” nevű libanoni hajó megmentett. A hajó legénysége 12 órán át próbálta mozgásba hozni a hajót, de nem sikerült. A szél erősödése miatt a hajó veszélybe került. Ekkor jeleradás útján segítséget kértek.

A Dunahajózási Társaság tulajdonában lévő „Akin Dzsambul” szovjet motorhajó Szolovjev kapitány parancsnoksága alatt nyomban a veszélyben lévő libanoni hajó segítségére sietett. A szovjet hajó legénységének 25 órai önfeláldozó munkával sikerült a libanoni hajót mozgásba hozni.

A libanoni tengerészek meleg hálafejezték ki a szovjet hajó személyzetének.

Ujabb fegyveres összetűzés az egyiptomi-izraeli határon

KAIRO. (Agerpres). A TASZSZ jelenti:

Gáza körzetében május 21-én újabb fegyveres összetűzés zajlott le az egyiptomi és izraeli csapatok között. Az utóbbi három napon ez már a harmadik fegyveres összetűzés. Sajtójelentések szerint mindkét oldalon esetrben az izraeli fel-támadt.

A lapok arról számolnak be, hogy az izraeli csapatok mindhárom támadást visszaverték és a támadók nagy veszteségeket szenvedtek. Az egyiptomi csapatok veszteségeiről a lapok nem számolnak be.

Szovjet ipari kiállítás nyílt meg Argentínában

BUENOS AIRES. (Agerpres). A TASZSZ jelenti:

Buenos Airesben május 21-én megnyílt a Szovjetunió ipari kiállítása. A kiállítás megnyitóján ünnepségen megjelent Lauglin, Argentína elnökének személyes képviselőiben; Morales gazdaságiügyi miniszter, Bonanni költségvetésiügyi miniszter, Revestido pénzügyminiszter, Santo iparügyi miniszter, Palarea kereskedelmiügyi miniszter, Hogan földművelésügyi miniszter, valamint M. R. Kuzmin, a Szovjetunió külkereskedelmi miniszterhelyettese, a szovjet küldöttség vezetője és G. F. Rezanov, a Szovjetunió argentinai nagykövete, továbbá egyes argentinai diplomáciai képviselők tagjai.

M. R. Kuzmin, a Szovjetunió külkereskedelmi miniszterhelyettese megnyitóján beszédében köszöntet mondott az argentin kormánynak azért a kezdeményezéséért, hogy szovjet ipari kiállítást rendezzenek Buenos Airesben és kijelentette, hogy a szovjet emberek örömmel látják a Szovjetunió és Argentína gazdasági és kulturális kapcsolatainak fejlődését.

A szovjet állam vezetői számtalanszor kijelentették, hogy a Szovjetunió a különböző rendszert országok tartós, békés egymásmelletti élése mellett foglalt állást és hogy az országok kapcsolatainak a kölcsönös megértésen kell alapulniuk. Ezért elsősorban az szükséges, hogy kifejelesszük a kölcsönös előnyök elvén alapuló kereskedelmet. A Szovjetunió arra törekszik, hogy normális üzleti és kereskedelmi kapcsolatokat teremtsen a többi országgal s hogy ezek a kapcsolatok mindinkább szorosabbá váljanak s idővel baráti kapcsolatokká fejlődjenek.

Reméljük, — mondotta befejezésül M. R. Kuzmin — hogy a kiállítás a Szovjetunió és az Argentin Köztársaság közötti üzleti és kereskedelmi kapcsolatokat megvalósításának ügyét szolgálja és egyúttal elősegíti a Szovjetunió és a többi latinamerikai állam között folyó kereskedelem kibővítését.

Az iraki kormány

Sziriaellenes manőverei

BEYRUTH. (Agerpres). — A TASZSZ jelenti:

Az iraki kormány és az öt támogató nyugati imperialista körök továbbra is azon fáradoznak, hogy megakadályozzák az egyezmény létrejöttét Egyiptom, Szaudi-Arábia és Szíria között és hogy rábírájk Szíriát a közkeleti agressziós tömbhöz való csatlakozásra. Ennek érdekében Irak volt miniszterelnöke, Madiai és Tevfik Suvedi látogatást tettek Damaszkuszban és Beyruthban.

Mint Damaszkuszban jelentik, Tevfik Suvedi tárgyalásokat folytatott Sabri Asalival, Szíria miniszterelnökével és az ország más vezetőivel. Libanoni jól informált körökből származó hírek szerint az iraki kormány felhatalmazta Suvedit, gyakoroljon nyomást a szíriai kormánra, hogy mondjon le az Egyiptom által javasolt szövetségről.

Sajtójelentések szerint a szíriai kormány továbbra is visszautasítja a katonai tömbökben való részvételt.

A „Borba” vezércikke a szovjet-jugoszláv tárgyalásokról

BELGRAD. (Agerpres). — A TASZSZ jelenti:

A „Borba” vezércikkben foglalkozik a küszöbön álló jugoszláv-szovjet tárgyalásokkal. A cikk kifejti, hogy a rövidesen megkezdődő belgrádi tárgyalások magukra vonják az egész világ közvéleményének figyelmét. Ez természetes is, hiszen olyan nagyfontosságú nemzetközi eseményről van szó, amely — mint a lap írja — kétségtelenül kedvezően fogja befolyásolni a nemzetközi feszültség enyhítésére tett erőfeszítéseket.

A legtekintélyesebb államférfiakból álló szovjet kormányküldöttség belgrádi látogatása a mi államférfiainkkal való tárgyalások céljából — írja a „Borba” — mindenekelőtt azt bizonyítja, hogy jelentős sikert értünk el a jugoszláv-szovjet államközi kapcsolatok normalizálásában és megjavításában. E kapcsolatok pozitív kibontakozása már kezdettől fogva az összes békeszerető országok érdekében állt, ami kifejezésre jutott az Egyesült Nemzetek Szervezetének tevékenységében is.

A közeli belgrádi találkozó, amelyen kétségtelenül megvitatásra kerülnek a jugoszláv-szovjet államközi kapcsolatok megoldatlan kérdései, megteremt a lehetőséget arra, hogy elvben megoldódjék a vitás kérdések egész komplexuma, még pedig konkrétan és ténylegesen. Ilyenformán ez a találkozó biztosítja a szovjet-—jugoszláv államközi kapcsolatok egészséges alapokra helyezését.

Ezzel kapcsolatban a lap hangsúlyozza, hogy a jugoszláv közvélemény örömmel fogadta N. Sz. Hruscsov legutóbbi nyilatkozatát, amelyben rámutatott arra, hogy minden előfeltétel megvan a szovjet-—jugoszláv kapcsolatok teljes normalizálására s hogy a Szovjetunió az államok közötti kapcsolatok fejlesztésére törekszik, a jogegyenlőség alapján.

A cikk a továbbiakban kifejti, hogy Jugoszlávia „támogatja az ak-

tív egymás mellett élés, a népek és államok aktív együttműködésének politikáját, tekintet nélkül belső rendjükre és politikai rendszerükre. Jugoszlávia ezen az alapon fejlesztette ki és fejleszti tovább baráti kapcsolatát a nyugati hatalmakkal. Ezen a demokratikus nemzetközi felfogáson alapulnak Jugoszlávia tartós baráti kapcsolatai a világ számos országával, különösképpen Burmával, Indióval, Egyiptommal, Ausztráliával és sok más közeli országgal.”

„Az országok aktív egymás mellett éleli politikájának megfelelően, — függetlenül intézményeitől, politikai felfogásától és rendszerüktől — Jugoszlávia a jugoszláv-szovjet államközi kapcsolatok szüntelen megjavítására törekszik és az a meggyőződése, hogy a küszöbön álló belgrádi találkozó szintén konkrét, pozitív eredménnyel fog járni.”

A nemzetközi helyzet további megstabilizása érdekében — írja a továbbiakban — a lap — nagyon fontos volna elfogadni és világosan megfogalmazni néhány alapelvet, mint például: „az összes nagy és kis népek és államok jogegyenlősége; az összes országok függetlenségének, szuverenitásának és területi épségének következetes tiszteletben tartása; valamennyi nép és ország önvédelmi joga, az ENSZ alapmárványának megfelelően; az országok belügybe való beavatkozás; mindenféle agresszió, terjeszkedés, agresszió és uralmi törekvés elutasítása; az országok egymás iránti tisztelete; aktív együttműködésük; a vitás és nyitott kérdések békés megoldása és egyéb demokratikus elvek.”

A cikk befejező része így hangzik: „A legmagasabb színvonalú szovjet-—jugoszláv tárgyalások megvalósulása a jelenlegi nemzetközi helyzet általános építő irányzatának; szerves részét alkotják a nemzetközi feszültség enyhítésének és a nemzetközi helyzet megjavításának. Meggyőződésünk, hogy ezek a tárgyalások előmozdítják ennek a pozitív folyamatnak a kibontakozását.”

Tiltakozás Indiában a portugál gyarmati hatóságok erőszakoskodása miatt

DELHI. (Agerpres).

Mint az Indiai Hírszolgálati Iroda jelenti, Indiában egyre nagyobb méreteket ölt a tiltakozás az indiai portugál birtokokon a gyarmati hatóságok által tanúsított erőszakoskodás miatt.

Bombayban négyülösen tiltakoztak a Goa-i portugál hatóságok önkényeskedése miatt.

Az elmúlt napokban több politika párt képviselői Bombayban értekezletet tartottak és Goanban Indiához való csatlakozást követelték.

Az indiai diákok delhi országos kongresszusa felháborodását fejezte ki a Goa-i portugál hatóságok terrorja miatt.

Goában tiltakozásokat hajtanak végre a nem portugál eredetű tündökök között, akik megtagadják azoknak a rendelkezéseknek a végrehajtását, amelyeket az Indiához való csatlakozást követelő mozgalom elnyomására adtak ki. A portugál hatóságok külön megadott társakkal fenyegetik azokat a személyeket, akik szembeszállnak gyarmatosító politikájukkal.

„Érzéketlen egykedvűség” Angliában a választások előestéjén

LONDON. (Agerpres). A TASZSZ jelenti:

A konzervatív és laburistapárti propagandisták kétségbeesett erőfeszítéseket tesznek, hogy a választás meg hátralevő pár nap alatt felrússzák a választókat „érzéketlen egykedvűsügből”, amint egy angol lap írja. A két nagy párt négyülösen — amint az angol lapok megállapítják — rendszerint alig néhányan jelennek meg.

London West Walthamstow választókerületében, ahol Attlee jelölték, mindössze huszan jelentek meg a választási négyülésen, a szervező bizottság ezután gépkocsikon szállította át őket egy másik né-

gyűlésre, ahol ugyanaznap este szintén Attlee beszélt. Rajtuk kívül mindössze tíz más személy jött el a gyűlésre.

A Richmondban megtartott négyülésen, ahol John Dagdale volt miniszter szólt fel, összesen nyolc ember volt jelen.

Az angol polgári sajtó nem tudja eltitkolni, hogy a választók azért közönyösek a választási beszédek és a laburista és konzervatív jelöltek ígéretei iránt, mert semilyen különbséget sem látnak a két párt programja között, minthogy a fontosabb külpolitikai kérdések tekintetében mindkét párt azonos vonalon halad.

A hét filmjei

„DOZSA GYORGY” mozi: május 29-ig: A folyamok éneke. Előadások: 3, 5, 7 és 9 órakor. Naponta matiné 11 órakor.

„NICOLAE BALCESCU” mozi: május 20 és 26 között csehszlovák inepi filmetel rendez:

25-én: Ma este mindennek vége. 26-án: A kutyafejes zászlók hősei. Előadások: 3, 5, 7 és 9 órakor.

„HERBAC JÁNOS” mozi: május 29-ig: Bábszínház kezelt. Előadások: 3, 5, 7 és 9 órakor.

„J. L. CARAGIALE” mozi: május 29-ig: Fény a tengeren. Előadások: 3, 5, 7 és 9 órakor.

„UJ IDOK” mozi: május 29-ig: Képes román híradó. — Hírek a Szovjetunióból. — Testnevelés az iskolában. — Régmúlt idők emlékei. — 1/1955. sz. szovjet sporthíradó —

A persely (színes rajzfilm). Előadások: 3 órától folytatlagosan. — „SOLIDARITATEA” mozi (Gai): május 25-én: Egy fiatal házasság regénye. Előadások hétköznap: 7 órakor, vasárnap: 3, 5 és 7 órakor.

„MAXIM GORKIJ” mozi (Mikolaka): május 25-én: 6-os számú kapu. Előadások: este 8 órakor, vasárnap: 2, 4, 6 és 8 órakor.

„NICOLAE BALCESCU” mozi (Lippa): május 25-én: Jitkos ügy-nök.

„POPULAR” mozi (Nagyszentmiklós): május 25-én: Várjál rám.

„PETOFI SANDOR” mozi (Radna): május 25-én: A mi bajnokaink. — Erdei esztrád.

★

Az ARADI ALLAMI ROMÁN SZÍNHÁZ műsora: Szerda, május 25-én este 8 órakor: Tartuffe.

Várható időjárás

Szerda, május 25-én, szép, de hűvös idő, változó felhőzet, éjszaka főleg derült, felhőtlen égboltozat, lassan emelkedő hőmérséklet, napközben plusz 14, plusz 18, éjszaka

plusz 2, plusz 5 fok között. Gyenge szél.

A következő két napon fokozatosan felmelegedő, szép idő várható.